

[Steenholdt]

hør over for de grønlandske myndigheder og har indtaget en positiv holdning med hensyn til forhandling om forskellige samfundsvigtige spørgsmål.

Der er fortsat forskellige alvorlige problemer i Grønland. Jeg vil specielt gerne nævne beskæftigelsessituationen og bolignøden.

Vi er klar over, at beskæftigelsessituationen allerede nu er alvorlig, og at problemet ikke bliver mindre, når de store fødselsår gænger netop i disse år dukker op på arbejdsmarkedet. Der er behov for en fælles dansk-grønlandsk indsats på dette punkt.

Bolignøden er jeg meget glad for at min kollega, hr. Preben Lange, også har understreget. Den nød er stor i Grønland. Netop den nu afsluttede boligkonference i Holsteinsborg har opgjort behovet til 6.000 nye boliger inden 1990. Det er et stort antal boliger, når det ses på baggrund af, at der kun bor ca. 50.000 mennesker i Grønland, og landsstyremedlemmet for sociale anliggender oplyser, at der ekstra er behov for 150-200 mill. kr. om året i de kommende 10 år, for at bolignøden kan blive afhjulpet. Jeg vil gerne anmode den danske regering om at gøre en ekstra indsats for, at boligproblemerne kan blive løst tilfredsstillende.

Mit parti, atassut, er kendt som den politiske organisation i Grønland, der stærkest går ind for rigsheden og derfor går ind for en styrkelse af rigsheden. Som understregning af dette har jeg ikke i nogen situationer tænkt mig på at blande mig i rigets anliggender med mine udtalelser og min deltagelse i afstemninger her i salen, selv om nogle har påstået, at det ikke angik Grønland. Alt, hvad der er danske anliggender, er også Grønlands anliggender, dette ord har jeg brugt flere gange her fra talerstolen, for alle situationer i Danmark influerer på Grønland på en direkte eller indirekte måde.

Når vi har den indstilling, ønsker vi også, at det skal være gensidigt; når jeg nævner dette, tænker jeg på, at regeringen til tider er for vag med sine tilkendegivelser om sin indstilling over for Grønland under påberåbelse af, at Grønland selv skal bestemme. Når vi går ind for rigsheden, så ønsker vi også, at regeringen klart skal sige sin mening om tingene og komme med henstillinger om, hvad den mener vi burde gøre.

Om godt et halvt år går Grønland ind til en for fremtiden altafgørende folkeafstem-

ning om tilhørsforholdet til EF. Det er især her, regeringen er tilbageholdende med sin indstilling. Gang på gang hører vi, at det er Grønland selv, der skal bestemme, at regeringen ikke må blande sig. Dette er efter min mening en overdreven og misforstået hensynsfuldhed, og vi må spørge: fornægter regeringen ikke en del af sit ansvar over for en del af riget ved sin handlemåde i denne sag? Skal rigsheden have en mening, ønsker vi regeringens ubesmykkede tilkendegivelse om spørgsmålet.

Vi hører, at regeringen selvfølgelig ønsker, at Grønland forbliver i EF, men vi hører ikke hvorfor, og dette sker, mens Grønland er ved at blive gjort til en tumleplads for EF-modstandernes udskjelser. Der har bl.a. allerede været en politiker fra EF-modstandernes rækker i Grønland og holde en rigtig valgtale. Han udtalte, at det er meget vigtigt, at Grønland melder sig ud af EF, og at det vil gavne EF-modstanderne i Danmark og i England. Jeg gentager: i Danmark og i England. Til trods for at landsstyreformanden selv har udtalt, at der ikke må komme indblanding fra Danmark, er det hans eget parti, som allerede har hentet modstandere fra Danmark.

Derfor ønsker vi også, at regeringen skal sige sin mening ligeud om tingene, og så er det op til de grønlandske vælgere, hvorvidt de vil følge regeringens indstilling eller ej. Det er dér, vores ret til selvbestemmelse ligger.

Voigt (FP):

Med risiko for, at den politiske hædersmand her i folkettinget skælder mig ud, vil jeg alligevel nævne ordet eksklusivaftaler. Den debat må man vel nok sige er overstået for en periode, i hvert fald for en periode af 4 måneder, men så vil den også blusse op igen med endnu kraftigere styrke, og man må vel her ved afslutningen af samlingen konstatere, at i hvert fald på dette område har statsministeren været enormt dygtig; han løftede fingeren og truede, og så blev burhønsene skræmte og blev inde i deres bure.

Men der er jo en anden side af denne sag, som det vel er vigtigt at beskæftige sig med, og det er den økonomiske tvang. Vi finder fra fremskridtspartiets side, at det er umoralsk, at folk skal tvinges til at støtte politi-